Ankenævnet for Forsikring

Den 27. september 2017 blev i sag nr. 90693:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har anset et anmeldt indbrudstyveri som simpelt tyveri.

Selskabet har anført, at klagerens bolig ikke var forsvarligt aflåst og har på denne baggrund anerkendt at dække det anmeldte tyveri i henhold til reglerne om simpelt tyveri, hvor der bl.a. ikke ydes dækning for sølvtøj.

Klageren mener, at selskabet bør anerkende, at der er tale om et indbrudstyveri.

I klageskrift af 31/3 2017 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"**PÅSTAND:**

Selskabet, Alm. Brand A/S, skal yde erstatning i overensstemmelse med reglerne for indbrudstyveri. Erstatningen skal forrentes i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens § 24.

SAGSFREMSTILLING:

Denne sag drejer sig om, hvorvidt et tyveri i klagerens hus den 15. oktober 2016 skal erstattes efter reglerne for simpelt tyveri eller efter reglerne for indbrudstyveri.

Den 15. oktober 2016 var [klageren] udsat for et omfattende tyveri i sit hus, beliggende … Ved tyveriet blev der navnlig stjålet sølvtøj samt et Cartier ur.

På tidspunktet for tyveriet var [klageren] indboforsikret hos Alm. Brand A/S under police nr. … Forsikringsaftalen var reguleret af selskabets betingelser nr. 5038, der definerer indbrudstyveri som

> 'Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, herunder lofts- og kælderrum, udhuse og garager og tyveri fra aflåst hotelboks og aflåst kundeboks i pengeinstitut.'

Selskabet ***opfordres 1*** til at fremlægge forsikringsbetingelser nr. 5038.

Huset, hvori tyveriet fandt sted, består af tre etager på hver 107 m2. Som **bilag 1** fremlægges [klagerens] skitsetegning over hhv. kælder, stueetage og førstesal. I husets stueetage var monteret en tyverialarm.

Tyveriet fandt sted om natten, lørdag den 15. oktober 2016, hvor hverken [klageren] eller hans hustru var hjemme. [Klageren] blev ringet op af sin nabo, som oplyste, at der havde været indbrud i huset.

Efter det oplyste ankom alarmselskabets vagt til huset 39 minutter efter, at alarmen var blevet aktiveret. Ved ankomsten konstaterede vagten efter det oplyste, at to terrassedøre på første sal stod åbne, og at der i haven nedenfor var placeret en stige ud for de åbentstående terrassedøre. Terrassedørene bar ingen tegn på indbrud. Endvidere stod et vindue og en dør i stueetagen mod …vej åbent.

Vagten fra vagtselskabet ringede til politiet, som imidlertid ikke havde mulighed for at komme. Vagten tilkaldte derfor [klagers familiemedlem], for at hun kunne være med, når vagten gik ind i huset.

Tyvene havde gennemrodet dele af huset og havde stjålet en stor mængde sølvtøj og et Cartier ur fra stueetagen. Tyvene havde derimod intet stjålet fra førstesalen, selvom der på førstesalen blev opbevaret en del værdifulde smykker m.v.

[Klageren] anmeldte tyveriet til politiet, som anførte følgende i anmeldelsesrapporten:

> *'Sagens genstand*
> Sandfarvet hus i 3 etager, med kælder. GM er gået ind på 1. sal med en stige.
> Vinduespudseren havde ikke lukket døren iflg. ANM.
> Gennemrodet hele huset.
> Koster: Sølvtøj, p.t. ikke overblik over yderligere.
> Ingen mistanke.'

Ifølge [klageren] er der tale om en misforståelse, når der anføres i rapporten, at vinduespudseren ikke havde lukket døren. Vinduespudseren havde nemlig pudset vinduerne den 4. oktober 2016 – 11 dage før indbruddet – og [klageren] og hans hustru havde været hjemme i huset i hele den mellemliggende periode. Som dokumentation herfor fremlægges som **bilag 2** vinduespudserens faktura nr. … af 4. oktober 2016.

[Klageren] anmeldte derefter tyveriet til Alm. Brand som et indbrudstyveri. Ved anmeldelsen oplyste [klageren], at bygningen havde været aflåst, og at tyverialarmen havde været aktiveret. Endvidere oplyste han, at alt var blevet rodet igennem, og at han ikke vidste, hvordan tyvene var kommet ind i huset. Som dokumentation herfor henvises til side 4 i taksatorrekvisitionen af 17. oktober 2016, jf. **bilag 3**.

I tilslutning til anmeldelsen vedlagde [klageren] en dokumenteret oversigt over de stjålne effekter, jf. **bilag 4**.

Efter anmeldelsen besigtigede en medarbejder fra Alm. Brand huset og optog en række fotos, der fremlægges som **bilag 5**. Som det fremgår af fotografierne, fokuserede Alm. Brand under besigtigelsen navnlig på terrassedørene på første sal og på, at enkelte af kældervinduerne stod på klem i låst position. Besigtigelsen varede omkring 5 minutter, og besigtigelsen omfattede imidlertid ikke en systematisk gennemgang af hele huset, navnlig ikke af kælderetagen. Efter besigtigelsen oplyste medarbejderen fra Alm. Brand, at tyvene kunne have brugt en bankenøgle.

Den 5. december 2016 traf Alm. Brand afgørelse om, at tyveriet skulle betragtes som et simpelt tyveri, og at det stjålne sølvtøj derfor ikke var dækket af forsikringen, jf. **bilag 6**. Som begrundelse for afgørelsen henviste selskabet til, at det ud fra de indsamlede oplysninger var selskabets vurdering, at tyvene var kommet ind på førstesalen via en stige til altan, og via uaflåst dør til husets førstesal. Ifølge selskabet havde huset derfor ikke været forsvarligt aflåst.

Nogle uger senere blev det koldt udenfor, og [klageren] mærkede, at der trak kulde op fra kælderen. Han gik derfor ned i kælderen, hvor han konstaterede, at det ene kældervindue var brækket op og stod åbent, og da han lukkede vinduet, gik rudens yderste glas itu og faldt ud. Det pågældende kældervindue var placeret til venstre for trappen til husets hoveddør og var skjult under en stor rododendron plante. Vinduet var derfor ikke umiddelbart synligt udefra, og Alm. Brand havde under sin besigtigelse ikke besigtiget vinduet indefra.

Efter således at have konstateret, at det ene kældervindue var blevet brudt op, kontaktede han Alm. Brand, som den 16. december 2016 foretog en fornyet besigtigelse, og som optog en række fotos af kældervinduet og af terrassedørene på første sal, jf. **bilag 7**.

Efter besigtigelsen fastholdt Alm. Brand imidlertid den 20. december 2016 sin oprindelige afgørelse om, at der var tale om et simpelt tyveri, jf. **bilag 8**. Som begrundelse for at fastholde sin oprindelige afgørelse anførte selskabet, at man ikke fandt det sandsynliggjort,

> 'at tyvene skulle være kommet ind andre steder – heller ikke af det vindue, som du nu oplyser er opbrudt. Vi finder det således ikke sandsynliggjort, at vinduet er opbrudt ifbm. omhandlende tyveri.'

Alm. Brand har imidlertid ikke anført nogen konkret begrundelse for, at selskabet ikke finder det sandsynliggjort, at kældervinduet blev opbrudt i forbindelse med tyveriet den 15. oktober 2016.

Efter tyveriet fik [klageren] installeret et nyt relæ på alarmsystemet, og han kom i den forbindelse i kontakt med alarmselskabets kundekonsulent, [medarbejder], som har omfattende erfaring med indbrudstyverier. [Medarbejderen] har gennemgået alarmsystemet og huset og har afgivet følgende skriftlige udtalelse, jf. **bilag 9**:

… [gengives nedenfor]

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at bevisbyrden for, at der er tale om et dækningsberettiget indbrudstyveri, som udgangspunkt påhviler [klageren] som forsikringstager. Der er tale om en lempelig bevisbyrde, hvor det afgørende er, om forsikringstagerens forklaring lyder troværdig, hele situationen taget i betragtning (jf. Dansk Forsikringsret, 9. udgave, 2012, p 270 og 271).

I en situation som den foreliggende, hvor selskabet ved sin første besigtigelse af huset undlader at foretage en systematisk gennemgang af husets kælder og kældervinduer, og hvor man umiddelbart efter konstaterer, at et kældervindue er brudt op, må det imidlertid påhvile selskabet at bevise, at der ikke har fundet et dækningsberettiget indbrudstyveri sted. Dette følger både af rets- og Ankenævnets praksis, jf. blandt andet Ankenævnets kendelse af 4. januar 2017 i sag nr. 89101 og Vestre Landsrets dom af 24. maj 1996, FED1996.361.

Det skal derfor bevismæssigt lægges til grund, at tyveriet den 15. oktober 2016 fandt sted ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, og at tyveriet derfor er omfattet af forsikringens dækning af indbrudstyveri."

Selskabet har i brev af 26/6 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Forsikringstager klager over, at Alm. Brand har betragtet et tyveri som simpelt tyveri. Forsikringstager mener, der er tale om indbrudstyveri.

Forsikringstager har oprettet Indboforsikring i Alm. Brand med gældende betingelser nr. 5038 - **bilag A**.

…

Sagens forløb

Kunden anmeldte den 17. oktober 2016, at der var konstateret indbrud i deres bolig den 15. oktober 2016.

Da der ved anmeldelsen er usikkerhed om tyveriet er et indbrudstyveri eller skal betragtes som simpelt tyveri, sendes sagen til vores taksator. Vores taksator kan ikke konstatere synlige tegn på voldelig opbrud, hvorfor sagen sendes til undersøgelse hos vores skadeinspektør.

Inden vores skadeinspektør besigtiger ejendommen, har vi modtaget politirapporten – bi**lag B**. I henhold til politirapporten er gerningsmanden gået ind på 1. sal ved hjælpe af en stige. Vinduespudseren havde ikke lukket døren ifølge anmelderen (forsikringstager).

Selskabet afviser tyveriet som indbrudstyveri, men anerkender at der er sket simpelt tyveri i mail af den 5. december 2016 – advokatens bilag nr. 6.

Forsikringstager kontakter selskabet den 14. december 2016, da han mener der er konstateret voldelig opbrud. Vores skadeinspektør genbesigtiger og afviser kravet på ny i mail af den 20. december 2016 – advokatens bilag nr. 8.

Sagens begrundelse
Indledningsvis må selskabet meddele, at selskabet aldrig har været i tvivl om, at der er sket et tyveri hos forsikringstager, hvorfor selskabet også tidligere har udbetalt erstatning i forbindelse med det anmeldte tyveri. Spørgsmålet er alene, om der er tale om indbrudstyveri eller simpelt tyveri.

Ved forsikringstagers anmeldelsen til selskabet spørger vores skadebehandler blandt om: 'Hvor befandt de stjålne genstande sig?' Svar: I stueplan. (Alarm er kun tilknyttet stueplan, så den er først gået i gang, da tyvene er kommet **ned** (selskabets fremhævning) i stueplan).

Endvidere noterer vores sagsbehandler:
Skadeårsagen anerkendt: MEN jeg har ikke sagt hvad og hvor meget vi er i dækning for. Taksator må ud og se selve forholdene omkring huset, da der skal vurderes, om der har været forsvarligt aflåst. De ved ikke hvordan tyven er kommet ind, der er intet der er brudt op eller andet. Men hr. ft oplyser, at tyven er kommet ind via 1. sal med en stige.

Ved vores taksators besigtigelse har forsikringstager oplyst, at de ikke har nøgle til altandøren på 1. sal, men døren har indvendig vrider.

Da skadeinspektør kontakter forsikringstager for at få samtykke erklæring for at indhente politirapporten, mente forsikringstager ikke det var nødvendigt at indhente rapporten, da politiet ikke havde været derude.

Da selskabet modtog politirapporten, forholder vores skadeinspektør forsikringstager oplysningerne i rapporten telefonisk. Forsikringstager synes det lød meget mærkeligt, og efterfølgende kommer han med flere forskellige forklaringer på, hvorfor politiet har noteret det der står i rapporten.

Først mente forsikringstager, at han blot havde oplyst, at de havde haft besøg af vinduespudser, men at de selv havde lukket dørene. Herefter mente han, at han havde oplyst, at tænk nu hvis vinduespudseren havde været inde og observere et eller andet og lagt mærke til, at der ikke var alarm. Ved vores besigtigelse mente han, at det nok var for at fortælle politiet, at vinduespudseren var den sidste der havde været der udover dem selv.

Til orientering kan vi oplyse, at vinduespudseren havde været hos forsikringstager den 4. oktober 2016 og han havde pudset vinduerne udvendigt og indvendigt.

Det kan oplyses, at stigen, som er anvendt i forbindelse med tyveriet er placeret på et skur, som er frit tilgængeligt når man kommer ind i haven.

Ved besigtigelsen oplyste forsikringstager, at alt var gennemgået på 1. sal og i stue. Dog havde gerningsmanden ikke fundet de smykker, der var gemt i en vasketøjskurv, mens de var på ferie.

Vores skadeinspektør har været i kontakt med vægteren fra alarmselskabet, som var ude hos forsikringstager lige efter tyveriet. Vægteren huskede forløbet, huset og indbruddet blandt andet på grund af stigen, da han ikke har haft så mange indbrud, hvor der var anvendt stige.

Vægteren har i hans rapport skrevet:
Ingen opbrudstegn. Alarm gået i gangen. Kommet ind på 1. sal via stige, hvor der har været en ulåst der. Sønnen var på stedet. Politiet havde ikke tid at komme.

Der er 3 døre til altanen. Ved vægterens ankomst var 2 af dørene uaflåste.

Vægteren er sikker på, at de er kommet ind via 1. salen, da han vurderer, at gennemrodningen af huset bar præg af, at tyven havde haft rigtig god tid på 1. sal, hvor alt var minutiøst gennemrodet, hvorimod det så ud til, at tyven havde været lidt mere i panik eller haft mere travlt i stueetagen, hvor det ikke var helt så minutiøst gennemrodet. Blandt andet havde der stået en meget dyr taske, som ikke engang var kikket igennem.

Endvidere oplyste vægteren, at sønnen var ankommet samtidig med ham, og de var gået ind sammen. Således havde sønnen overværet, da vægteren opdagede de 2 ulåste døren. Sønnen var ikke glad for oplysningen, men samtidig overrasket / uforstående overfor de uaflåste døre, da hans forældre plejede at være meget påpasselige med, at alt var lukket og låst.

Da vægteren ankom, kunne det konstateres, at det første vindue man så, når man kom ind i haven, havde stået på klem. Vægteren tvivlede på, at det var det vindue som tyven var kravlet ud af, da døren til højre for vinduet havde stået helt åben, da han ankom til stedet.

Vægteren kunne endvidere oplyse, at han ved alarmudkaldet havde gået alle døre og vinduer igennem, og der sås ikke opbrudsmærker på nogen af dem.

I den forbindelse kan vi oplyse, at vi ligeledes har været i kontakt med [medarbejder] hos [vagtselskab]. [Medarbejderens] udtalelse – advokatens bilag nr. 9 – er baseret på gennemgang af alarmsystemet på forsikringsstedet samt forsikringstagers oplysningerne. Ellers var der tale om gisninger fra hans side om, hvorledes gerningsmanden er kommet ind. Endvidere kunne [medarbejderen] oplyse, at han ikke havde været i kontakt med vægteren, som havde været derude ved alarmudkaldet.

Efter selskabet har afvist tyveriet som indbrudstyveri, vender forsikringstager tilbage i december og oplyser, at der er konstateret voldelig opbrud af et kældervindue, hvorfor vores skadeinspektør genbesigtiget ejendommen.

Ved besigtigelsen kan det konstateres at der er mærker på et kældervindue, ligesom det yderste lag glas er smadret. Det kan ikke konstateres, at der er tale om nye eller ældre mærker. I den forbindelse må vi henvise til, at vægteren ved alarmudkaldet ikke konstaterede opbrudsmærker på vinduerne.

Endvidere konstateres det, at flere af kældervinduerne stod i ventilationshak. Hertil oplyser forsikringstager, at der det sidste år, havde været vinduer i kælderen, som stod i ventilationshak, på grund af fugt i kælderen. Deres håndværker havde oplyst, at vinduerne skulle stå i ventilationshak, så der kan komme luft ind i kælderen.

Hvis vinduet står i ventilationshak og gerningsmanden kommer ind via opbrud af dette vindue, så vil selskabet ikke betragte tyveriet som indbrudstyveri. Årsagen hertil er, at vinduet betragtes ikke som forsvarligt lukket og låst, når vinduet står i ventilationshak.

Forsikringstagers advokat henviser til Dansk Forsikringsret, hvor der står, at forsikringstagers bevisbyrde for, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed, ikke er nogen streng bevisbyrde. Men det fremgår endvidere, at det afgørende er, om forsikringstagers forklaring, hele situationen taget i betragtning, lyder troværdig.

Når forsikringstager flere gange ændre forklaring virker det ikke troværdig. Ved anmeldelse til politiet ved forsikringstager, hvorledes gerningsmanden er kommet ind, men da han anmelder tyveriet til selskabet ved han det ikke. Når selskabet så spørger ind til, hvorfor han mener, det er forkert, det der står i politirapporten, får selskabet skiftende forklaringer, og til sidst mener forsikringstager, at det er via kælderen gerningsmanden er kommet ind.

Konklusion
Forsikringstager oplyser til politiet ved anmeldelsen, at tyveriet er sket ved indstigning via en ikke lukket dør på 1. salen. Da forsikringstageren anmelder tyveriet til selskabet og efterfølgende taler med selskabets taksator samt skadeinspektør, ved han ikke hvorledes gerningsmanden er kommet ind.

Ud fra den første forklaring forsikringstager afgiver til politiet, samt de observationer som vægteren gør sig, lige efter tyveriet, finder selskabet ikke, at boligen har været forsvarligt lukket og låst.

Forsikringstagers opdagelse af det ødelagte vindue ca. 2 måneder efter tyveriet, mener vi ikke ændrer afgørelsen, da vægteren har gennemgået alle vinduet og døre da tyveriet bliver konstateret.

Tyveriet er jf. ovennævnte betragtet som simpelt tyveri og erstatningen er opgjort i henhold til betingelserne herfor."

Af politiets anmeldelsesrapport af 16/10 2016 fremgår bl.a.:

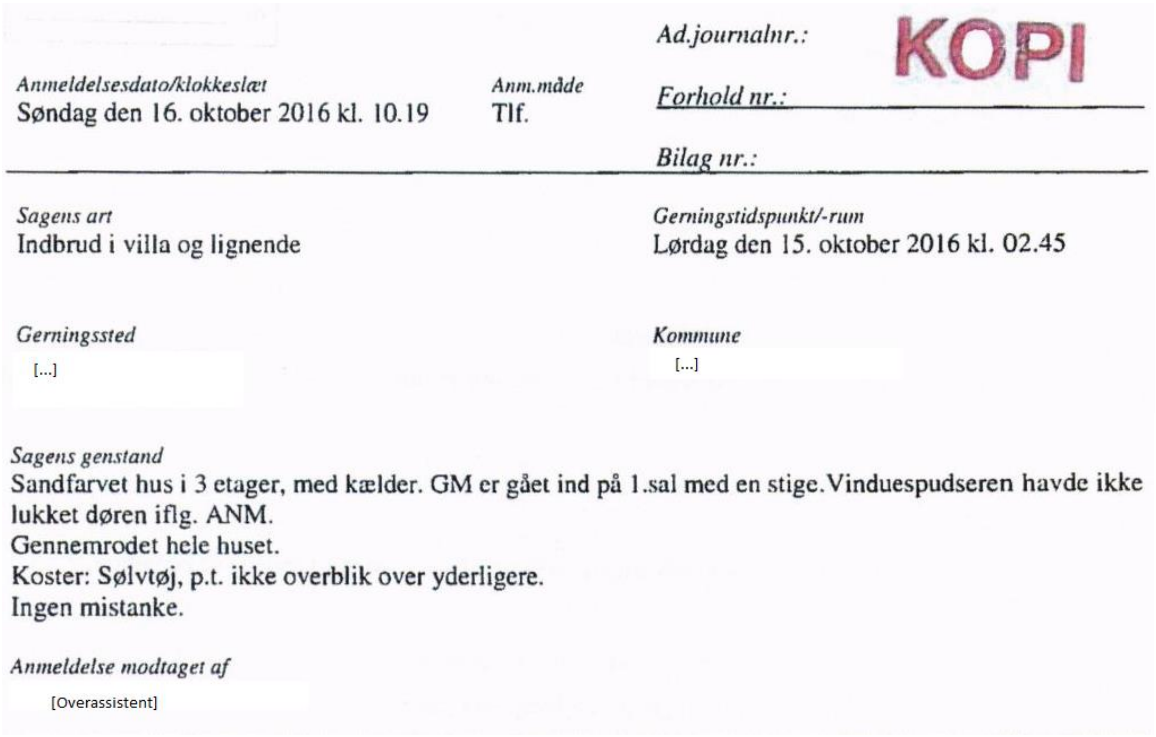

Ad.journalnr.: KOPI

Anmeldelsesdato/klokkeslæt
Søndag den 16. oktober 2016 kl. 10.19

Anm.måde
Tlf.

Forhold nr.:

Bilag nr.:

Sagens art
Indbrud i villa og lignende

Gerningstidspunkt/-rum
Lørdag den 15. oktober 2016 kl. 02.45

Gerningssted
[...]

Kommune
[...]

Sagens genstand
Sandfarvet hus i 3 etager, med kælder. GM er gået ind på 1.sal med en stige.Vinduespudseren havde ikke lukket døren iflg. ANM.
Gennemrodet hele huset.
Koster: Sølvtøj, p.t. ikke overblik over yderligere.
Ingen mistanke.

Anmeldelse modtaget af
[Overassistent]

8. 90693

Personer *Anm/forurettet*	*Fødested*	*Nationalitet*
[Klageren]	[...]	[...]

Klageren har lavet en liste over de stjålne genstande hvoraf det bl.a. fremgår:

Opgørelse over stjålne ting fra [...]
J.nr. [...]

14 stk. a 500,-	middagsgafler Fontaine af sølvsmed [...]		7000,-
14 stk. a 500,-	middags knive	do do	7000,-
14 stk. a 500,-	frokost gafler	do do	7000,-
14 stk. a 500,-	suppeskeer	do do	7000,-
14 stk. a 400,-	dessertskeer	do do	5600,-
14 stk. a 400,-	teskeer	do do	5600,-
14 stk. a 400,-	kagegafler	do do	5600,-
4 stk. a 400,-	marmelade skeer	do do	1600,-
2 stk. a 3000,-	serveringsskeer Kongemønster		6000,-
1 stk. a 4000,-	kageske	do	4000,-
1 stk. a 3000,-	kage kniv	do	3000,-
2 stk. a 3000,-	kartoffelskeer udført af ????		6000,-
2 stk. a 3000,-	sovseskeer en hammerslået en med krone på toppen		6000,-
1 stk.	gaffel 1 stk. kniv 1 stk. ske konfirmationsgave til [klageren]		1500,-
2 stk. a 200,-	salt skeer		500,-
1 stk. a 5500,-	sølv cigarskrin jubilæumsgave til [klagerens familiemedlem]		5500,-
1 stk. a 1500,-	bord sølvlighter do	do	1500,-
7/8 pokaler/bærer i sølv			2000,-
2 stk. a 300,-	årsskeer fra Georg Jensen		600,-
1 stk. a 2500,-	Louis Vuitton lille m. lynlås og lang snor		2500,-
1 stk. a 2000,-	Winblad lysestage		2000,-
1 stk. a 45000,-	Cartier ur		45000,-
I alt med forbehold for ændringer og mangler			132500,-

Alarmselskabets kundekonsulent har i mail af 1/3 2017 bl.a. anført:

> "I forlængelse af vores samtale, skal jeg her prøve at komme med min formodning – af hvordan indbruddet er foregået.
>
> Jeg formoder at den/de er kommet ind gennem det opbrudte vindue i kælderen, da der er tydelige mærker på det.
>
> Derefter er de gået op til stueetagen, hvorefter alarmen er gået i gang, og de derfor har haft kort tid til at tage de ting som de vil have med.

Jeg tror ikke på, at de er kommet ind gennem 1. sal, som det tidligere har været fremme – da hvis de var gået den vej ind, må det formodes, at 1. sal havde været mere gennemrodet, da 1. sal ikke er alarmsikret, og de derfor havde kunnet undersøge hele 1. sal uden problemer.

Jeg tror heller ikke på, at de er kommet ind via nogen dør, hvorimod jeg formoder at indgangen for tyven, har været gennem vinduet, og specielt vinduet placering gør, at de har haft tid til at opbryde det, uden at kunne blive set, da det er placeret under en udendørs trappe.

Så jeg formoder at de har sikret sig en flugtvej på 1. sal i stedet for, og det er foregået udendørs, og de først har lukket døren op indefra.

Jeg kan selvfølgelig ikke bevise eller dokumentere noget i forbindelse med indbruddet, og har heller ikke været til stede i den forbindelse."

Af forsikringsbetingelserne (5038) fremgår det bl.a.:

Familieforsikring Dækningsskema

Side 19

☐ Dækket

☐ Ikke dækket

Forsikringen dækker den direkte skade på det forsikrede ved	C **Indbrudstyveri** Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale, herunder lofts- og kælderrum, udhuse og garager og tyveri fra aflåst hotelboks og aflåst kundeboks i pengeinstitut.
…	
3. Guld, sølv, platin, perler, ædelstene og smykker – med højst 10 % af forsikringssummen. Herunder genstande hvor guld, sølv, platin, perler og ædelstene indgår som en væsentlig bestanddel, uanset om genstanden kan henføres til dækningsskemaets punkt 1 og 2.	Ikke i 1. *lofts- og kælderrum i etagebyggeri* 2. *udhuse og garager* 3. *bolig, der er ubeboet og har været det i mere end 2 måneder.*
…	

Forsikringen dækker den direkte skade på det forsikrede ved	D **Simpelt tyveri** Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale.
…	
3. Guld, sølv, platin, perler, ædelstene og smykker – med højst 10 % af forsikringssummen. Herunder genstande hvor guld, sølv, platin, perler og ædelstene indgår som en væsentlig bestanddel, uanset om genstanden kan henføres til dækningsskemaets punkt 1 og 2.	

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder fotos.

Nævnet udtaler:

Det fremgår af sagen, at der den 15/10 2016 blev begået tyveri fra klagerens bolig, der er en villa i tre plan, og at der ved tyveriet blandt andet blev stjålet sølvtøj.

Tvisten for nævnet vedrører, om der skal ydes dækning i henhold til bestemmelserne om simpelt tyveri eller indbrudstyveri.

Det fremgår af sagen, at klageren telefonisk anmeldte tyveriet den 16/10 2016, og politiet har i anmeldelsesrapporten blandt andet noteret, at "GM er gået ind på 1. sal med en stige. Vinduespudseren havde ikke lukket døren ifgl. ANM.".

Selskabet har oplyst, at vægteren på stedet vurderede, at tyven var kommet ind via en stige til ulåst altandør på 1. salen, da boligen bar præg af, at der på 1. salen havde været god tid til at gennemrode ejendelene, hvorimod vægterens vurdering var, at tyven havde været mere panisk og fortravlet i stueplan, der ikke var helt så minutiøst gennemgået. Selskabet har videre oplyst, at vægteren i sin rapport har skrevet "Ingen opbrudstegn. Alarm gået i gangen. Kommet ind på 1. sal via stige, hvor der har været en ulåst der. Sønnen var på stedet. Politiet havde ikke tid at komme".

Selskabet har vurderet, at boligen ikke var tilstrækkeligt aflåst, og har ydet dækning i henhold til bestemmelserne om simpelt tyveri og har på den baggrund afvist at yde dækning for klagerens sølvtøj.

Klageren har oplyst, at han ca. to måneder efter indbruddet opdagede, at et vindue i kælderen var brudt op. Klageren har anført, at vinduet sidder gemt bag en rododendron, og at hverken vægteren eller selskabets medarbejder, ved besigtigelsen umiddelbart efter indbruddet, har besigtiget dette vindue for skader. Det er således klagerens vurdering, at indbruddet er sket via dette kældervindue.

Bestemmelsen i forsikringsbetingelserne om, at bygningen skal være forsvarligt aflåst, fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51. Det følger heraf, at hvis klageren ikke overholder forskriften, har han kun et krav mod selskabet, hvis det må anses for bevist, at forsikringsbegivenhedens indtræden – her tyveriet – ikke skyldes en uagtsom overtrædelse af forskriften. Det er forsikringsselskabet, der har bevisbyrden for, at der er sket en overtrædelse af forskriften.

Nævnet finder, at selskabet har løftet denne bevisbyrde. Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren selv har oplyst til politiet, at tyven ved brug af en stige kom ind via terrassedøren på 1. sal, og at vægteren har vurderet, at tyven havde god tid på 1. sal, men var mere panisk og fortravlet i stueplan, hvor der var opsat alarm. Det kommer endvidere klageren bevismæssigt til skade, at han først opdager det opbrudte vindue ca. to måneder efter tyveriet, og efter at have modtaget selskabets afgørelse om alene at dække for simpelt tyveri.

Herefter finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet alene har udbetalt erstatning i overensstemmelse med betingelserne om simpelt tyveri.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings